

משה מורד: "לונדון קולינג – מפגשים עם גיבורי מוזיקה באנגליה של שנות ה-80" – סיפור הפרוייקט :

הגעתי ללונדון עם כרטיס לכיוון אחד בתחילת החורף של 1980. החלטתי להגשים חלום. אחרי ארבע שנים בגלי צה"ל שם היגשתי בין השאר את התוכנית "רוק פלוס" שערך יואב קוטנר ושנים של נגינה מקלאסי לרוק מתקדם (בארץ ניגנתי בכינור חשמלי בלהקת תיכון עם ברי סחרוף ואחר כך באחד מהרכבי "חלום קוסמי" ועוד) הגעתי לעיר שחלמתי עליה ושבה הכל קורה ...

התחלתי לנגן בהרכבים שונים, לחפש כל ערב את הדבר האחרון שקורה במוסיקה, ולכתוב על מה שחוויתי. תוך זמן קצר הפכתי להיות אחד מחברות ה- "foreign stringers" של תעשיית המוזיקה בלונדון – עיתונאים זרים שיושבים דרך קבע בעיר, ומדווחים לכלי תקשורת בארצותיהם על ה"חדשות" בעולם המוזיקה הבריטי, ובאותה תקופה קרה הרבה. הכרנו אחד את השני, נפגשנו במסיבות עיתונאים ואירועים, אבל גם התחרינו כמובן בלהשיג ראיונות, השמעות בלעדיות וכו'. רוב ה"סטרינגרס" היו מאירופה, ארה"ב, אוסטרליה יפן. "ארצות קטנות" דוגמת ישראל לא היו, כך שנאלצתי הרבה פעמים לפלס לעצמי דרך כדי להשיג ראיונות ולהגיע למקומות הנכונים. עבדתי גם כדי ג'יי באותה תקופה במועדונים שונים, אז גם שם נחשפתי לחידושים ולקשרים למקומות הנכונים להיות בהם, ולקשרי ידידות עם עובדי חברות התקליטים השונות שעזרו לא מעט...

דיווחתי מידי שבוע למאזיני רשת ג' בפניה שהתחילה עם צליל הביג בן והסתיימה ב"כאן משה מורד, לונדון", ושלחתי כתבות למעריבי, להיטון, ווליום, חמצן...

חזרתי לארץ ב-1984 כשקיבלתי שתי הצעות שאי אפשר היה לסרב להן – להגיש את תוכנית הטלוויזיה "להיט בראש", ולהיות מנהל המחלקה הבינאלומית בחברת הלהיטים הגדולה אז בארץ – סי בי אס.

עם כל הדברים שהצלחתי להכניס למזוודות שסחבתי חזרה מלונדון היתה חבילת קלטות וחלק מדפי היומן שניהלתי ובו תיאורי המפגשים שלי, ראיונות על גיבורי המוזיקה שלי בתחילת שנות ה-80, חוויות מוזיקליות מסעירות ועוד. התחלתי להגיש בטלוויזיה לעבוד בסי ביאס, לשדר ברדיו והחומר שכב אצלי במחסן.

קפיצה לסוף שנות ה-90 – אני מנהל את חברת התקליטים אן אם סי. שיחות מסדרון ברדיו, בטלוויזיה, ואפילו ברחוב בפעמים הרבות שניגש אלי מישו ואומר לי בחיוך "גדלתי עליך. על להיט בראש. על השידורים שלך מלונדון. גילית לי את המוזיקה של שנות ה-80". ידיד בעל הוצאה לאור זרק לי רעיון – "יש עכשיו גל של חזרה לאייטיז. בוא נאסוף כמה מהראיונות שלך עם האומנים הגדולים שגילית לקהל הישראלי בשנות ה-80 כשהיית בלונדון – ברשת ג'מל, בלהיטון, בעיתונים האחרים שכתבת להם, ונוציא ספר". הרעיון לאגד את החומרים לספר כבר התגלגל כשחזרתי לארץ ב-1984, והתחילו כבר אז מגעים עם הוצאה לאור וכו'. עכשיו הוא עלה מחדש – לגלגל שני.

התחלתי לעבוד – להוציא מהקלטות ולשכתב (זוכרים? ככה זה היה אז הקלטתי את הראיונות בווקמן), ומפסות נייר שמצאתי מקופלות במעיל העור שחימם אותי בלונדון הקרה משנת 1980 עד 1984, והמבצע החל. מתיאורים של צלבי קרס ויריקות במועדוני פאנק, ועד לשיחות מרגשות עם קייט בוש, סוזי סו, סטיב סטריינג', בוי ג'ורג', סיימון לה בון... ועוד ועוד. אבל אז הוצאה לאור נסגרה, ואני עזבתי שוב ללונדון לעבוד בחברת התקליטים EMI. כתב היד של "לונדון קולינג" נגזז בארגז קרטון במחסן של הורי...

אחר שש שנים נוספות (2001-2007) בלונדון חזרתי לארץ, ישר ל-88 – שנים של רדיו, ניהול, מהפכות, רשות השידור נסגרת, התאגיד נפתח, ובצד האקדמי – דוקטורט, מחקרים, הרצאות בארץ ובעולם, פרסום שני ספרים בחו"ל, וכתב היד הוא נשכח במחסן...

ואז מתחיל עוד גל חדש של געגועים לאייטיז, כותבים, מראיינים, שואלים, משדרים, היוטיוב מתמלא קטעים מ"להיט בראש", קטעים של התקופה וקטעים חדשים ברוח התקופה.. בשיחה עם בועז כהן לפני כשנה וחצי במשרדי ב-FM88 אנחנו מדברים על לונדון והאייטיז ואני נזכר בכתב היד ומבטיח לחפש אותו ולתת לו לקרוא... איכשהו מצליח למצוא אותו במחסן שבו שמרתי כמה דברים בשנת 2000 לפני הנסיעה ל-7 שנים של עבודה וחיים בלונדון. אחרי כמה שבועות בועז חזר אלי: "זה נהדר. אין מה לגעת בזה. פשוט להוציא את זה איך שזה."

הרבה זמן היסטתי לגבי החומר הזה ובעצם אפילו שכחתי ממנו. אבל כשראיתי כמה געגועים יש לאחרונה לאייטיז וכמה פניות אני מקבל על תקופת להיט בראש, הפינה מלונדון ברשת גימל ועוד, אמרתי לעצמי – יאללה בוא נלך על זה.

אז הנה זה. שיחות וקטעי יומן בזמן אמת, עם איורים נפלאים של לילה שכטמן, עיצוב של חגי מרום, ועריכה של בועז כהן.

הרבה מהחומר המקורי מארבע שנות שהותי בלונדון לא נשאר לצערי. אני אספן ומתייק גרוע ביותר ובמהלך נדודי בתקופות חיים בין לונדון לתל אביב, לא יכולתי להעביר ולשמור דברים (כמו גם לא את אוסף התקליטים הנפלא שלי שכשנאלצתי להיפטר ממנו במעבר הראשון ללונדון, ליבי נשבר). לא היה אז אינטרנט, כך שאי אפשר היה להנציח טקסטים והקלטות לעד, וברשות השידור שנסגרה אי אפשר היה למצוא יותר את הקלטות הפינה שלי ב"קול בו" (לשמחתי יש פה ושם אספנים ששולחים לי קטעים שלי מלהיטון ומעריב, או אוספים שערכתי, או הקלטות מלהיט בראש...). לכן הספר לא עב כרס, אלא קצר וקליל – מכיל רק את הקטעים שהשתמרו מתוך הראיונות שהיו בדרך כלל ארוכים הרבה יותר.

להבדיל משני הספרים הראשונים שהוצאתי* שהיו אקדמיים, יצאו לאור באנגלית בחו"ל, זכו בפרסים חשובים בתחום האתנומוזיקולוגיה, מאמרים רבים שפרסמתי בעולם האקדמי והעיתונאי, ופרקים רבים בספרים אקדמיים, הפעם זה ספר קליל וקצר שמשמר את רוח התקופה מנקודת מבטו של עיתונאי מוזיקה ישראלי צעיר בלונדון. החלטתי לא להוסיף טקסט חדש, ניתוחים, תיאורים, ו"reflections מבט לאחור" (את זה אשמור אולי להרצאות בעקבות הספר, או לספר אחר), אלא כמו שבועז אמר "לא לגעת", איך שזה – אסופת קטעי יומן, התרשמויות וקטעי ראיונות שנכתבו בשנות השמונים המוקדמות במהלך החוויות עצמן.

מזמין אתכם לצאת איתי למסע בלונדון של תחילת שנות השמונים...

---

* Fiesta de diez pesos: Music and Gay Identity in Special Period Cuba (2015)

Mazal Tov Amigos: Jews and Popular Music in the Americas (2016)